

وضعیت اضطراری آب و هوا تام گاستون

ما باید در مورد وضعیت اضطراری آب و هوا صحبت کنیم. در اگوست 2021، هیئت بین دولتی آخرین گزارش خود را منتشر کرد. این برای مطالعه واضح ایجاد شد. این گزارش نتیجه گیری می کند که فعالیت های انسانی مسئول گرمایش 1.1 درجه سانتی گراد از دوران پیش از صنعت و جهان است پیش بینی می شود که دمای هوا طی 20 سال آینده به بیش از 1.5 درجه سانتیگراد افزایش می یابد. در حالی که 1.5 درجه سانتیگراد ممکن است زیاد به نظر نرسد، این میانگینی است که نوسانات منطقه ای بسیار بزرگتری را در درجه حرارت جای داده است. برای در نظر گرفتن این موضوع، گرم شدن اقیانوس های ما در 150 سال گذشته معادل بوده است با هر ثانیه یک بمب اتمی منفجر شود.

این گزارش می گوید که با 1.5 درجه سانتی گراد گرم شدن نسبت به دوران پیش از صنعتی شدن، افزایش امواج گرما، فصول گرم طولانی تر، فصول سرد کوتاه تر، و دیگر آب و هوای شدید مناسبیت ها وجود دارد. با گرم شدن 2 درجه سانتی گراد، این گرمای شدید به آستانه بحرانی می رسد. بیش از 200 مجله سلامت سرمقاله مشترکی را منتشر کردند و هشدار دادند که شرایط اضطراری آب و هوایی خطر "آسیب فاجعه بار برای سلامت" دارد. فقط با کاهش سریع و پایدار در انتشار کربن - رسیدن به صفر خالص در اسرع وقت - آیا می توان از این اثرات بدتر جلوگیری کرد و آب و هوا را تثبیت کرد. ما الان در یک وضعیت اضطراری آب و هوایی هستیم.

زندگی ما تغییر خواهد کرد - آیا ما آماده ایم؟ با افزایش حوادث آب و هوایی شدید، بی ثباتی بیشتر در تولید مواد غذایی وجود دارد، منجر به قیمت های بیشتر و شکست در زنجیره عرضه ما خواهد شد. مهاجرت و پناهندگان افزایش خواهد یافت زیرا مردم از مناطق غیرقابل سکونت، با تغییرات آب و هوایی مهاجرت می کنند. با رقابت کشورها برای منابع، خطر درگیری بیشتر خواهد بود. با افزایش آتش سوزی ها و سیل ها و همچنین سایر رویدادهای شدید آب و هوایی مکرر، زندگی ما کم پایدارتر و غیرقابل پیش بینی تر می شود. برای جلوگیری از بدترین تأثیرات در شرایط اضطراری آب و هوایی، بشریت نیاز دارد تا انتشار کربن خود را به شدت کاهش دهد، که این امر موجب پایان دادن وابستگی ما به سوخت های فسیلی است. ما با خودروهای

بنزینی یا دیزلی در آینده رانندگی نخواهیم کرد. گرمکن های گازی ما باید با روش های جایگزین گرمایش تعویض شوند. صنعت هوانوردی، ابزار تولید مواد غذایی ما و بسیاری از بخش های دیگر نیز به طور قابل توجهی تغییر خواهند کرد. اگر بخواهیم از فاجعه بزرگتری برای خودمان و فرزندمان و نوه هایمان اجتناب کنیم، این دهه حیاتی است. بنابراین، به هر طریقی، زندگی ما به طور قابل توجهی تغییر خواهد کرد، و ما باید برای رویارویی با این چالش ها آماده شود. به عنوان یک جامعه، باید شروع به صحبت در مورد اضطراری آب و هوا کنیم.

در مقاله قبلی، من استدلال کردم که مسئولیت سرپرستی برخلقت به انسان ها داده شده است، و اینکه ما به عنوان مسیحی باید این مسئولیت را جدی بگیریم. در این مقاله دوم می خواهم مستقیماً سؤال اضطراری آب و هوا و آنچه ما می توانیم انجام دهیم را مطرح کنم.

اثر گلخانه ای

وضعیت اضطراری آب و هوایی ناشی از چیزی است که به عنوان اثر گلخانه ای شناخته می شود. زمین توسط خورشید گرم می شود. انرژی خورشید توسط زمین دریافت می شود. بعضی از انرژی خورشیدی به فضا منعکس می شود و مقداری در جو جذب می شود. اکثریت توسط سطح زمین جذب می شود. همانطور که سطح زمین گرم می شود، همچنین انرژی ساطع می کند. این انرژی حرارتی که از سطح زمین تابش می شود، طول موج بیشتری نسبت به آن انرژی خورشیدی دارد. این تشعشعات حرارتی زمینی با جو جذب می شود. اتمسفر این انرژی را در همه جهات ساطع می کند - برخی به فضا، برخی دیگر به سطح زمین برگردند. در واقع، اتمسفر انرژی حرارتی تابش شده توسط سطح زمین را جذب می کند و از فرار آن جلوگیری می کند. این فرآیند به این معنی است که زمین گرمتر از آن چیزی که بدون جو بوده است.

اثر گلخانه ای برای وجود حیات در این سیاره بسیار مهم است. بدون جو، سیاره زمین بسیار، بسیار، خنک تر خواهد بود. در واقع آنقدر سرد می شود که زندگی امکان پذیر نخواهد بود. این واقعیت که ما جو داریم به این معنی است که گرمای زیادی را با فرار به فضا از دست نمی دهیم، و این سیاره را در دمای قابل زندگی نگه می دارد. مشکل این است که فعالیت های انسانی اثر گلخانه ای را بی ثبات کرده است.

تعدادی گاز در جو ما وجود دارند که اثر گلخانه ای را ایجاد می کنند. اصلی ترین آنها بخار آب است. دیگری دی اکسید کربن است و بقیه نیز وجود دارند. ما همیشه دی اکسید کربن آزاد می کنیم - وقتی نفس می کشیم، اکسیژن می گیریم و دی اکسید کربن را بیرون می دهیم. وجود مقداری دی اکسید کربن در جو ما چیز

خوبی بوده است. با این حال، در طول دو قرن اخیر که میزان دی اکسید کربنی که توسط سوزاندن سوخت های فسیلی آزاد می شوند را به شدت افزایش داده ایم. سوختن، احتراق، اکسیژن می گیرد و بخار آب و دی اکسید کربن آزاد می کند. هرگاه زغال سنگ، گاز یا نفت می سوزانیم، دی اکسید کربن بیشتر و بیشتری در آن اتمسفر آزاد می کنیم. تمام دی اکسید کربن اضافی باعث افزایش اثر گلخانه ای شده است، به این معنی که بیشتر انرژی حرارتی تابش شده زمین توسط جو به دام می افتد و بنابراین سیاره گرمتر می شود.

این اثر برای مدت طولانی شناخته شده است. در سال 1856 دانشمندی به نام یونیس نیوتن فوت با قرار دادن لوله های مختلف گاز در معرض نور خورشید و مشاهده اثر آن آزمایش کرد. اثر گرم شدن لوله های بخار آب و دی اکسید کربن بیشتر بود. و او همینطور می تواند نتیجه بگیرد که اگر دی اکسید کربن به میزان قابل توجهی در جو زمین وجود داشته باشد، آنگاه سیاره گرمتر می شود. از آن زمان، دانشمندان بارها در مورد اثرات افزایش دی اکسید کربن در جو ما هشدار داده اند. ما اکنون در حال زندگی در برخی از تأثیرات اولیه آن گرمایش هستیم: ما اکنون در شرایط اضطراری آب و هوایی هستیم.

گرم شدن سیاره به معنای اختلال در آب و هوای ما و در نتیجه تغییر آب و هوا و الگوها و رویدادهای مکرر شدید آب و هوایی است. وضعیت اضطراری آب و هوا در حالت طوفانی، آتش سوزی های جنگلی، سیل های فاجعه بار، طوفان ها و تندبادها دیده می شود. اینگونه نیست که حوادث افراطی قبلاً هرگز اتفاق نیفتاده است، بلکه تغییرات آب و هوایی این رویدادها را بسیار مکرر می کند. و بدتر در راه است. ذوب شدن یخ ها ممکن است منجر به بالا آمدن سطح آب دریاها و زیر آب رفتن مناطق ساحلی شود. تغییرات در الگوهای آب و هوا ممکن است برداشت و منابع غذایی را مختل کند. گرمای شدید ممکن است برخی از مناطق جهان را غیر قابل زندگی کند.

برخی از اثرات اضطراری آب و هوا در حال حاضر احساس می شوند. میزان بدتر شدن آن به نحوه واکنش بشر بستگی دارد. از طریق کاهش شدید انتشار کربن دی اکسید و متان، می توان از وقایع فاجعه بار جلوگیری کرد و اطمینان حاصل کرد که این سیاره برای نسل های آینده قابل زندگی است. اما زمان در حال اتمام است.

انکار تغییرات آب و هوایی

عده ای وجود دارند که وضعیت اضطراری آب و هوایی یا تغییرات آب و هوایی توسط فعالیت های انسانی را انکار می کنند. این انکار ناشی از بحث علمی بر سر شواهد نیست: مطالعه اخیر نشان می دهد که سرشماری علمی در مورد تغییرات آب و هوا اکنون بیش از 99٪ است. ظاهراً انکار تغییرات اقلیمی به جای

سایر عوامل مانند سطح تحصیلات، به شدت با جایی که در طیف سیاسی قرار دارید مرتبط است. به اندازه کافی عجیب، برخی از مسیحیانی وجود دارند که علم آب و هوا را رد می کنند و معتقدند که آب و هوا اینطور تغییر نمی کند. پس بیایید لحظه ای به این نگرانی ها فکر کنیم.

ما به عنوان مسیحیان به حقیقت متعهد هستیم. حقیقت برای ما مهم است. بنابراین، ما می خواهیم مراقب باشیم تا اطمینان حاصل کنیم که آنچه ما معتقدیم با رویکردهایی با هدف حقیقت هدایت می شود. مثلاً، هنگامی که ما با یک مسئله علمی سروکار داریم، به نتایج دانشمندی که روی آن موضوع کار می کنند نسبت به افرادی که تجربه یا آموزش مرتبگی ندارند اعتبار بیشتری خواهیم داد. به علاوه، جایی که تعدادی از دانشمندان مختلف که روی آن موضوع کار می کنند به نتایج مشابهی می رسند، ما به این نتیجه گیری ها اهمیت بیشتری می دهیم زیرا احتمال درستی بیشتری وجود دارد. و هنگامی که یک کمیته علمی بین المللی، با صدها دانشمند از سراسر جهان، هزاران مقاله علمی را مرور می کند، نتایج آنها را تثبیت می کند و گزارش - که سپس با توافق با نمایندگان 195 کشور عضو تصویب می شود، همانطور که در مورد گزارش هیئت بین دولتی تغییرات آب و هوا وجود دارد - پس این برای ما به عنوان مردمی که به حقیقت متعهد هستیم بسیار قانع کننده خواهد بود. در حالی که دانشمندان، مانند همه انسان ها، خطاپذیر هستند و ممکن است اشتباه کنند، به خودی خود این واقعیت را تغییر نمی دهد که افرادی که یک موضوع را مطالعه کرده اند به احتمال زیاد نتیجه گیری دقیقی در مورد آن موضوع دارند.

یا، به طور دیگر به این فکر کنید: اگر قرار است با یک نتیجه گیری خاص مخالفت کنیم، ما می خواهیم دلایل قانع کننده ای برای این کار داشته باشیم. اگر مقدار مشخصی شواهد برای نتیجه گیری داشته باشیم، ما می خواهیم شواهد بیشتری ببینیم تا ما را با باور مخالف متقاعد کند. با توجه به اینکه اکثریت قریب به اتفاق دانشمندان اقلیم به این نتیجه رسیده اند که آب و هوا تغییر می کند و فعالیت های انسانی دلیل اصلی آن است با توجه به اینکه نهادهای بین دولتی مانند IPCC (هیئت بین دولتی تغییرات آب و هوا) با این نتیجه گیری موافق است، با توجه به اینکه حتی نمایندگان صنعت سوخت فسیلی نیز قبول دارند که وضعیت اضطراری آب و هوا واقعی است، فقط به سطح شواهدی که باید ارائه دهید تا حتی آن را ممکن سازید فکر کنید، احتمال را کنار بگذارید، که تغییرات آب و هوایی اتفاق نمی افتد.

با این حال، برخی ممکن است بگویند، این همه در مورد خرد انسان است - در مورد خرد خداوند چگونه است؟ آنها ممکن است استدلال کنند که ما کتاب مقدس، کلام معصوم خدا را داریم که باید کتاب مقدس را بالاتر از هر دانشمندی قرار دهیم. اگر کتاب مقدس می گوید تغییرات آب و هوایی اتفاق نمی افتد، این اتفاق به وقوع نخواهد پیوست. و کسانی هستند که می گویند کتاب مقدس واقعاً می گوید تغییرات آب و هوایی چنین

به وقوع نخواهد پیوست. در پیدایش 8:22 آمده است، تا زمانی که زمین باقی است، زمان کاشت و برداشت، سرما و گرما، تابستان و زمستان، روز و شب، متوقف نخواهد شد. استدلال می شود که نتیجه گیری ها با علم آب و هوا مخالف است و عده ای که خداوند در این آیه می دهد و بنابراین وضعیت اضطراری آب و هوا باید نادرست باشد.

اما یک دقیقه صبر کنید. هنگامی که در داستان یوسف، هفت سال لاغر وجود داشت که برداشت شکست خورد، آیا این با وعده داده شده در پیدایش 8:22 مغایرت داشت؟ یا زمانی که خشکسالی بود آیا در زمان ایلیا با این وعده مغایرت داشت؟ یا اینکه در حال حاضر زمان کاشت یا برداشت در مناطقی از جهان مانند قطب جنوب یا صحرای صحرا وجود ندارد، آیا با این وعده مغایرت دارد؟

در زمینه، این آیه در مورد نیات آینده خداوند پس از طوفان است. او می گوید که دیگر هرگز همه موجودات زنده را نابود نکنید. آیه 22 بر همین بیانیه درباره نیات خدا است. شب و روز، تابستان و زمستان، زمان کاشت و برداشت را حذف نمی کند. آنچه این آیه در مورد آن چیزی نمی گوید فعالیت انسان است. در اینجا هیچ قولی در مورد انسان ها وجود ندارد که ممکن است از طریق حرص و طمع و تکبر خود انجام دهند. این آیه نمی گوید که انسان ها هرگز آب و هوا را بی ثبات نمی کنند، الگوهای آب و هوا را مختل نمی کنند و دفعات فاجعه را افزایش نمی دهند.

بنابراین، کتاب مقدس هیچ دلیلی به ما نمی دهد تا اجماع علمی را که مبنی بر اینکه وضعیت اضطراری آب و هوایی در حال وقوع است را لغو کنیم. برعکس، این قسمت به بدترین حالت بشریت اشاره می کند. آیه 21 می گوید نیت دل انسان از جوانی بد است. کتاب مقدس در سراسر صفحات خود خطرات طمع و حماقت دنبال ثروت را تکرار می کند. این واقعیت که مصرف بیش از حد بشریت این جهان را به فاجعه آب و هوایی سوق داده است در واقع مطابق با هشدارهای کتاب مقدس در مورد رذایلی مانند طمع به نظر می رسد.

نشانه های زمانه

یکی دیگر از واکنش های رایج مسیحیان به وضعیت اضطراری آب و هوایی، تفسیر آن به عنوان یکی از نشانه های زمان است، به قول ما - یکی از نشانه های آمدن مسیح - و بنابراین خوشحالی در مواجهه با وضعیت اضطراری اقلیمی، زیرا این خبر بازگشت سریع مسیح را می دهد. مثل همه مسیحیان، من از چشم انداز بازگشت مسیح خوشحالم - این جهان شدیداً به شاهزاده صلح نیاز دارد - اما من در مورد این تفسیر محتاط هستم.

اولاً، فکر می‌کنم که ما باید همیشه در نحوه پاسخگویی به رنج‌های هموعان خود تفاوت‌های ظریفی داشته باشیم خواه به بلایای طبیعی فکر کنیم، چه جنگ، چه آزار و شکنجه، یا هر یک از نشانه‌های رایج دیگر زمان، ما باید با شفقت درمقابل کسانی که رنج می‌برند حرکت کنیم. اگر ببینیم این نشانه‌ها روز را تسریع می‌کنند، ممکن است خوشحال شویم شادی اگر با محبت مسیح سلیس نگردهد، نازک و بی احساس به نظر می‌رسد. بالاخره ما منتظر بلایای طبیعی نیستیم، بلکه به امید شادی و صلح و عدالت و عشقی که همراه با پادشاهی می‌آید. این به همان اندازه که درمورد رنج ناشی از شرایط اضطراری آب و هوایی صدق می‌کند در مورد هر چیز دیگری نیز درست است.

ثانیاً، مشخص نیست که ویژگی‌های اضطراری آب و هوا پیش‌آهنگی برای این وضعیت بازگشت قریب الوقوع مسیح هستند. در پیشگویی زیتون، عیسی به قحطی در جاهای مختلف اشاره می‌کند (متی 24: 7)، که با برخی از جنبه‌های اضطراری آب و هوا سازگار است. با این حال، او می‌گوید اینها فقط آغاز دردهای زایمان است (متی 24: 8)، بنابراین روشن نیست که چنین علائمی بازگشت فوری مسیح را بشارت دهند. اگر از جدول زمانی شرح داده شده در پیشگویی زیتون پیروی کنید، انجیل ابتدا باید به تمام جهان موعظه شود، و این بر عهده ماست.

ثالثاً، من گاهی نگرانم که نگرش ما به نشانه‌های زمانه از آن خدا همسونا باشد. دوم پطرس 3: 9 می‌گوید: *خداوند در انجام وعده‌اش دیر نمی‌کند، همان‌طور که برخی کندی می‌دانند، بلکه دیر است نسبت به شما صبر کنید و آرزو نکنید که کسی هلاک شود، بلکه آرزو کنید همه به توبه برسند.* بنابراین به جای جستجوی نشانه‌هایی که بازگشت مسیح را تسریع می‌کند، شاید باید به نشانه‌های مقیاس زمانی خدا رضایت دهیم. اگر سرور دور بماند، ما باید خوشحال باشیم که رحمت شده است به کسانی که هنوز ممکن است به انجیل پاسخ دهند. حتماً ما هم مثل خدا برای کسی آرزو هلاکت نداریم اگر بتوان آنها را به تصویر خدا که برای آن آفریده شده اند بازگرداند.

رابعاً، مفهوم نظاره‌گر بودن نشانه‌های زمان، این را مطرح می‌کند که ما باید به جای نظارت بر وضعیت قلب ما در پیشگاه خداوند، رویدادهای جهان را زیر نظر داشته باشیم. در مثل ده باکره (متی 25: 1-13)، هر ده نفر در هنگام آمدن داماد خواب بودند. هیچ یک از آنها بیدار نبودند و مراقب آمدن او نبودند. تفاوت بین آنهاست که پنج نفر در چراغ‌هایشان روغن داشتند و پنج نفر نداشتند - پنج نفر آماده بودند و پنج نفر دیگر نبودند. چالش بازگشت مسیح این نیست که آیا ما می‌توانیم آن را پیش‌بینی کنیم، بلکه این است که آیا ما آماده هستیم یا خیر. دلها با خدا یکی است یا نه. اگر بتوانم روزی را که سرورمان برمی‌گردد پیش‌بینی کنم، هیچ سودی برای من نخواهد داشت اگر دلم پراز تلخی وحسد و حرص و غرورش و مورد استقبال پروردگارم

در ملکوتش قرار نخواهم گرفت. بازگشت مسیح ممکن است برای صد سال به تعویق بیفتد، اگر خدا چنین بخواهد، اما این چیزی را که باید در جستجوی آن انجام دهم، تغییر نمی‌دهد آماده باش.

اما در آخر، و این نکته ای است که می‌خواهم بر آن تاکید کنم، حتی اگر وضعیت اضطراری آب و هوا یکی از نشانه‌های زمانه باشد، این به ما نمی‌گوید که باید در مورد آن چه احساسی داشته باشیم یا چگونه باید پاسخ دهیم. نشانه روزگار بودن چیزی را خوب یا قابل قبول یا حتی اجتناب ناپذیر نمی‌کند. به عنوان مثال، عیسی در نبوت زیتون هشدار می‌دهد که محبت بسیاری سرد خواهد شد (متی 24: 12)، اما ما خود را به این اجتناب ناپذیر نمی‌دانیم که برخی از برادران و خواهران عشق خود به مسیح را از دست بدهند اما ما برای پرورش و گرمای داشتن زندگی معنوی همه برادرانمان و خواهران همچنین نباید خود را به اجتناب ناپذیر بودن وضعیت اضطراری آب و هوا و تأثیرات آن تسلیم کنیم.

چه می‌توانیم بکنیم؟

در مقاله قبلی خود دلایلی را بررسی کردم که چرا باید به محیط زیست و خلقت اهمیت دهیم. ما باید به خلقت اهمیت دهیم زیرا خداوند به خلقت اهمیت می‌دهد. ما باید به خلقت اهمیت دهیم زیرا هدیه ای از طرف پدر آسمانی ماست. ما باید به فکر خلقت باشیم زیرا به ما نقش مباشر بر خلقت داده شده است. ما باید به فکر خلقت باشیم زیرا برای یهوه خدای ما ستایش و جلال می‌آورد. ما باید از روی عشق برای هموعان به خلقت اهمیت دهیم ما که تحت تأثیر شرایط اضطراری آب و هوایی در حال توسعه قرار خواهیم گرفت. ولی در این باره چکار باید بکنیم؟ در مورد آن چه می‌توانیم انجام دهیم؟

برخی اصرار خواهند کرد که ما باید برای آمدن ملکوت دعا کنیم، دعا کنیم تا این جهان زمانی که خداوند همه فسادهای ایجاد شده این زمین به طمع و غرور انسان از بین ببرد، به پتانسیل آفرینش خود بازگردانده شود. و البته، ما باید دعا کنیم. ما باید برای آن دعا کنیم همانطور که عیسی به ما آموخت، پادشاهی خواهد آمد. چشمان ما باید به آن بینش از جهانی باشد که در آن اراده خدا بر روی زمین انجام می‌شود، همانطور که در آسمان است. اما این تمام کاری نیست که باید انجام دهیم. وضعیت اضطراری آب و هوا در حال حاضر - الان - در وقوع است آیا ما بهانه ای برای انفعال داریم؟ اگر مردم الان صدمه می‌بینید، آیا می‌توانیم از کنار آن عبور کنیم؟ اگر این زمین مقدس، که خداوند ساخته و مبارک است، آیا هتک حرمت می‌شود، آیا می‌توانیم فقط کنار باشیم و کاری انجام ندهیم؟

من قدردانی می کنم که بسیاری از کریستادلفین ها تمایلی به درگیر شدن در یک رویداد بزرگ و جهانی مشکلی مانند وضعیت اضطراری آب و هوایی ندارند، زیرا به نظر می رسد راه حل های آن نیاز به اقدام دولت دارد، و کریستادلفین، از نظر تاریخی، از کنش سیاسی اجتناب کرده اند. از اقدامات سیاسی که بگذریم، آنجا کارهایی هستند که می توانیم انجام دهیم که تفاوت واقعی در وضعیت اضطراری آب و هوا ایجاد می کند:

1. عاقلانه سرمایه گذاری کنید.

2. تامین کننده انرژی را تغییر دهید.

3. رژیم غذایی خود را تغییر دهید.

4. تغییر شیوه های حمل و نقل.

5. مصرف کمتر، و

6. کاهش انتشار کربن.

عاقلانه سرمایه گذاری کنید. آیا حساب بانکی دارید؟ آیا در طرح بازنشستگی مشارکت می کنید؟ آیا بیمه دارید؟ اگر پاسخ هر یک از این سوالات مثبت است، پس شما بخشی از یک سیستم مالی جهانی هستید. بانک ها پولی را که سپرده گذاری می کنیم را می گیرند و در صنایع مختلف سرمایه گذاری می کنند و پس انداز ما، صندوق بازنشستگی ما، از طریق این سرمایه گذاری ها از آن صنایع حمایت می کند. آیا می دانیم پول ما چگونه سرمایه گذاری می شود؟ آیا از روش هایی که در آن پول ما مورد استفاده قرار گرفته راضی هستیم؟

بسیاری از ما متخصص مالی نیستیم – شامل خود من- و برای ارائه مشاوره مالی در مقاله ای مانند این مناسب است. در هر صورت، اکثر ما هرگز در موقعیت مناسبی برای سبد سرمایه گذاری خود یا هر چیز دیگری نخواهیم بود. با این حال، ما هنوز انتخاب هایی مانند اینکه از کدام بانک استفاده کنیم را داریم. آیا بانک ما یک سیاست سرمایه گذاری اخلاقی دارد؟ اگر نه، شاید به بانک دیگری که این کار را می کند تغییر دهیم.

تامین کننده انرژی را تغییر دهید. انرژی های تجدیدپذیر مفهوم جدیدی نیست. انسان ها از انرژی باد و آب برای صدها سال استفاده کرده اند. این فناوری همیشه در حال بهبود است این نکته که تولید برق با باد یا خورشید نسبت به سوزاندن سوخت های فسیلی ارزان تر است. ما می توانیم از این تکنولوژی حمایت کنیم

با تغییر تامین کننده انرژی مان به منبعی که این فناوری های جدید برق را ارائه می دهد. من می توانم برای بریتانیا صحبت کنم و بگویم که تغییر تامین کننده انرژی شما بسیار ساده است - می توانید آن را به صورت آنلاین انجام دهید، می توانید آن را امروز انجام دهید، و تفاوت در تغییرات آب و هوایی ایجاد کنید.

رژیم غذایی خود را تغییر دهید. یکی از عوامل اصلی انتشار دی اکسید کربن صنعت گوشت است. از بین بردن جنگل های بارانی برای چرای گاو تأثیر منفی زیادی دارد. بنابراین با یک راه ما می توانیم کمک به کاهش انتشار کربن این است که گوشت کمتری بخوریم و به سایر اشکال پروتئینی که انتشار کربن بسیار کمتر نیاز دارند تغییر دهیم.

برخی خواهند گفت که عیسی و مسیحیان اولیه گیاهخوار نبودند - آنها ماهی می خوردند بره فصیح را خوردند - و این درست است. با این حال، جمعیت جهان در زمان عیسی چیزی بین 150 تا 330 میلیون بود. جمعیت جهان امروز 7.6 میلیارد نفر در حال رشد است. بشریت باید پایدارتر زندگی کند. در هر صورت، در زمان های کتاب مقدس مردم بسیار کمتر از امروز مطمئناً نه هر وعده غذایی یا حتی هر روز گوشت می خوردند. کاهش دادن مقدار گوشتی که می خوریم راهی موثر برای کاهش انتشار کربن است.

روش های حمل و نقل را تغییر دهید. یکی دیگر از عوامل مهم انتشار کربن، نحوه سفر است. بسیاری از اشکال حمل و نقلی که ما استفاده می کنیم به سوزاندن سوخت های فسیلی، اعم از بنزین یا گازوئیل، اتومبیل، قطار دیزلی یا هواپیما بستگی دارد. برخی از اشکال حمل و نقل بدتر از بقیه هستند، اما ما نیاز داریم از آنها بسیار کمتر استفاده کنید و در نهایت هر نوع حمل و نقلی که به سوخت های فسیلی بستگی دارد مجبور به استفاده از آنها خواهیم بود. دولت ها و صنعت باید از سوخت های فسیلی دور شده و فناوری های سبز را بپذیرند. خودروهای بنزینی و دیزلی کنار گذاشته می شوند. قطارها برقی خواهند شد مسافرت هوایی باید تغییر کند. اینها تغییرات بزرگی هستند و کارهایی نیستند که بتوانیم به صورت جداگانه انجام دهیم. بسیاری از ما پول نقد اضافی برای خرید یک ماشین جدید نداریم. با این حال، ما انتخاب هایی داریم.

پیاده روی یا دوچرخه سواری نیازی به سوخت فسیلی ندارد و واقعا برای سلامتی ما مفید است. حمل و نقل عمومی معمولاً برای محیط زیست بسیار بهتر از رانندگی است. و در حالی که تمایل به سفر به خارج از کشور را درک می کنم، باید به طور جدی در مورد اینکه آیا سفر هوایی، به شکل فعلی آن، پایدار است فکر می کنیم.

کمتر مصرف کنید. یکی دیگر از عوامل مهم انتشار کربن ناشی از مصرف است. ما، در بخش های خاصی از جهان، چیزهای زیادی می خریم که به آنها نیازی نداریم و برایمان خوشبختی نمی آورند. این

مصرف بیش از حد باعث انتشار کربن می شود. این نیز چیزی است که پروردگار ما از آن هشدار می دهد. بنابراین به طور جدی در مورد آنچه می خرید فکر کنید. آیا ما از چیزهایی استفاده می کنیم تا زمانی که فرسوده شوند و فقط پس از آن چیز جدید خرید می کنیم؟ یا اینکه با خرید لباس، وسایل، و... چیزهای مادی دیگری که به آنها نیاز نداریم به انتشار کربن غیر ضروری دامن می زنیم؟ و آیا به جای احتکار کالاهای مادی، می توانیم از تولید غیر ضروری چیزهای جدید جلوگیری کنیم. کاهش مصرف، و در نتیجه کاهش تولید، کلید کاهش انتشار کربن است.

انتشار کربن را جبران کنیم. این احتمال وجود دارد که نتوانیم تمام کربن انتشار گازهای گلخانه ای در کوتاه مدت را از بین ببریم. در حال حاضر سازمان های زیادی وجود دارند که فرصت هایی را برای جبران کربن ارائه می دهند. این سازمان ها ابتکاراتی را که باعث کاهش انتشار کربن می شوند، مانند درختکاری را حمایت می کنند. با تخمین میزان انتشار کربن فعلی و پرداخت مقدار کمی، می توانیم با حمایت از چنین طرح هایی، انتشار گازهای گلخانه ای خود را جبران کنیم.

جبران کربن راه حلی برای وضعیت اضطراری آب و هوایی نیست. این واقعیت را تغییر نخواهد داد که ما باید استفاده از سوخت های فسیلی را حذف کنیم، باید کربن خنثی شویم، و شیوه های زندگی را بپذیریم که پایدارتر و هماهنگتر با محیط زیست باشد. با این حال، چنین جبران کربن می تواند بخشی از راه حل در کوتاه مدت باشد، در حالی که ما این انتقال را به سمت انتشار خالص کربن صفر انجام می دهیم.

مجبور به عمل کردن

وضعیت اضطراری آب و هوا در راه است. ما در حال حاضر شاهد اثرات بلایا در سراسر کره زمین هستیم، و توسط فعالیت های انسانی هدایت می شود. ما به عنوان مسیحی باید بیشتر از دیگران از هتک حرمت خلقت مقدس خدا شوکه شده و به واجب اخلاقی وادار شده برای تغییر راه، کاهش انتشار کربن و جستجوی راهی برای زندگی کردن که هماهنگ با خلق خدا است تا زمانی که پروردگار ما برگردد. اگر می خواهیم از فاجعه و بدبختی ای که به همراه خواهد داشت جلوگیری کنیم، پس باید از هم اکنون شروع به تغییر کنیم. این یک درخواست اتفاقی نیست، این چیز خوبی نیست، این ضمیمه ای برای ایمان و عمل شما نیست. این بخشی از مسیحی بودن به معنا ایمان و عشق ما است که ما را وادار به عمل می کند.

پس بیا بریم بیابید گفتگو را شروع کنیم. بیابید این تغییرات را در زندگی خود ایجاد کنیم از فاجعه ای که در راه است جلوگیری کنیم. پس خدایا کمکمان کند.